

който получи твърдъ силно испразняне, умрѣ ударенъ отъ грѣма, като станѣ мѣченикъ на науката. Навзредъ тѣзи опити като са доказанъ направихъ да са приеме новата система, която зе името на изнамѣрвача си — *Франклина*.

Франклинъ станѣ изведнѣжъ прочутъ и знаменитъ мѣжъ, той придоби всеобща обичъ и академически награди. Медальтъ на Годфрея Коли му бѣше назначена отъ лондонското кралевско общество. То поправи тѣй своята недобра постѣпка наспротивъ Франклина, избраго за свой членъ, безъ да му иска 23-тъ гиней, които всѣки членъ бѣ длѣженъ да внесе при постѣпванъето си. Шотландскитѣ университети, Св. Андреовский, Единбургский и Оксфордский въ Англия наградихъ Франклина съ стѣпень докторъ, която отъ тогазъ му стана като прозвище въ обществото. Парижката академия на наукитѣ го прие въ своитѣ членове, както Невтона и Лейбница. Различни йоще други учени дружества въ Европа приехъ Франклина въ своя кръгъ. При тѣзи учена слава, която Франклинъ можи йоще много да разшири, той притури и политическа слава.

Но този чловѣкъ, честитъ защото той владаше чрезъ здравъ смисълъ, великъ, защото той бѣше дѣятеленъ гений и имаше мѣжско сърдце, нему бѣше сѣдено да служи на своето отечество съ умъ и разумъ и съ полза презъ цѣли педесетъ години. Той влѣзе въ реда на безсмъртнитѣ основатели на природнитѣ истини и въ броя на освободителитѣ на народитѣ.